

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za jeden mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristo pet- vrste po 6 kr., če se oznanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Castitim volilcem v Velikovškem volilnem okraji!

Dne 14. avgusta boste stopili na volišče, da volite poslance v deželni zbor za Velikovški okraj. Zmiraj ste se ob takih priložnostih častno bojevali na volilnem bojišču zoper svoje nasprotnike. Imeli ste zato tudi v deželnem zboru zastopnika, ki se je vedno krepko potegoval za Vaše pravice in za vse, kar bi koroškimi Slovencem sploh, posebno pa Vam, slovenskim kmetom in volilcem, koristilo. Njega ni več! Bog ga je k sebi poklical po zasluženo plačilo. Kdo bo v prihodnje prevzel butaro, katero je nosil rajni Andrej Einspieler ne-utrudljivo toliko let?

Dragi rojaki! Pokojni Vaš zagovornik mi je kot svojo oporoko izrekel željo, naj prevzamem po njegovi smrti izdavanje „Mira“ jaz. Njegova volja mi je sveta; zato sem se tega dela poprijel. Od več strani se je izrekla zdaj tudi želja, naj prevzamem še poslanstvo v deželnem zboru, ako mi dajo volilci svoje zaupanje. Tudi to hočem storiti!

Dragi rojaki! Neustrašeno bi zagovarjal Vaše pravice tudi jaz, če bi mi izročili častno nalogo, katero je imel Vaš prejšnji zastopnik v deželnem zboru, ter me izvolili za svojega poslanca. Kmetiskih starišev sin sem in mej kmeti živim. Vem torej, kje da slovenskega kmeta čevelj žuli. Zmiraj bi očitno in neustrašljivo zagovarjal v deželnem zboru Vaše želje, kakor jih zagovarjam brez vsega strahu v „Miru“, ki se ravna po gaslu: „Vse za vero, domovino in cesarja“. Nikomur nečem krivice delati, pa tudi ne bom dopustil, da bi se delala krivica nam.

Volilni možje! Za nas bodo prišli boljši časi le potem, če bomo zavedni in značajni možje in če se bomo stanovitno in pogumno potegovali za svoje pravice in svojo reč. Zdaj imate priložnost, da pokažete svoje moštvo. Naši nasprotniki bi najrajše videli in delajo na to, da bi koroški Slovenci ne imeli nobenega poslanca v deželnem zboru. Potem bi lahko govorili in se hvalili, da je Slovencev na Koroškem že odklenkalo, da Slovenec na Koroškem nema ničesa več govoriti.

Kdor je torej izmej Vas veren kristijan, kdor je hvaležen sin slovenske

matere, kdor je zvest podložnik našega cesarja, ne bo volil moža, katerega priporočuje nemško-liberalna stranka.

Ne pozabite besed: „Kdor neče brata za brata, bo dobil tujca za gospodarja!“

V Podkloštru, dne 7. avgusta 1888.

Gregor Einspieler,
fajmošter in izdajatelj „Mira“.

V Ljubljani 7. avgusta.

—o.— Vprašanje, kdo da utegne biti za pokojnim grofom Thurnom glavav kranjske dežele, na jeziku je sedaj nam domačinom, usiljuje pa se tudi vnanjim krogom, ker resnica je, da je razen češke kraljevine ni kronovine, kjer dale bi posebne politične razmere vsakemu važnišemu personalnemu vprašanju tako pikantno in interesantno lice, kakor ravno v vojvodini kranjske. Mili Bog, tradicija je rodila predsodke in to take predsodke, ki se z živo zgodovino nikoli strinjati in ujemati ne morejo. Ves tisti tako imenovani veliki svet živi v tradicionalni blodnji, da v slovenski tej vojvodini obstoji še kaj več nemštva, kakor le gola tradicija njegova. Zdi se osobito šopirnemu javnemu mnenju nemškemu, da nemštvo je v kranjski deželi zeleneča ruševina, Slovenci pa da so kosti, ki počivajo pod nemškim metvaškim prtom. Vsako slov. gibanje se jim zatorej vidi nekajčudnega in protinarnega in umevno je njih otročje kričanje, kadar se v naših kosteh kaže življenje in če ni konca našemu ustajanju. Kdor je tacihih predsodkov poln, mora se mu naša narodna borba videti interesantna in nad vse mu je zanimivo, kako se godijo zmage slovenstva, ki je nekaj — novega in samodelskega, proti nemštvu kranjskemu, katero je — staro in resnično! S tega gledišča nas presoja nemško okô, katero je zato pred vsakim političnim dogodkom pri nas vznemirjeno in zbegano, in kateremu tako tudi sedaj pri vprašanju o bodočem deželnem našem glavarju ucepljene „mouches volantes“ delajo stvar bolj perečo in zanimivo, kakor pa v istini biti more!

Kaj si je treba beliti glave? Stvar je jednostavna in načelno ni podvržena nobenemu dvomu. Dežele živa zgodovina, ki je poslednjič morala dobiti slovenski značaj, ta odločuje sedaj, a na noben

način nič več tradicija, ki se je bila opirala na gole fikcije. Mo'nejši, kakor le-tó, so realni faktorji, kateri se neso upokojiti dali, dokler slovenska narodnost ni dobila v roke deželnega krmila in dokler se ni umetno napibana nemška oblast v naši kronovini potisnila na tisto merico, katera odgovarja največjini duševne in gmotne nemške moči mej nami! Imamo sedaj večino v deželnem zboru, katera še ni polna, še ni vsa v primeri z duhom in številom deželnega prebivalstva, katera pa je navzlic temu odločna odpoved nemškemu gospodstvu za vse večne čase. Glede na to sijajno istino ni najmanjše dvojbe, kake gore list more in sme biti prihodnji naš deželni glavav! Vzet mora biti iz naše sredine, iz vrste narodnih naših poslancev! Misliti drugače, pomenilo bi, prezirati jasna ustavna načela, ukreniti proti narodni stranki, bilo bi isto, kakor konfiskovati ustavo za kranjsko kronovino. V tako nasprotje z uzakonjenim državnim pravom pa bi se ne mogla spuščati nobena avstrijska vlada in naj bi jo tudi vodili proti Slovencev oziri, ki so bili v polupretoklem času merodajni. Stikale se bodo sicer uporne nemške glave, kadar bode pod grofa Taaffeja vlado Slovenec kot glavav prestopil prag deželnega našega dvorca — te uborne glave, ki živijo v veri, da je le grof Taaffe naredil slovenstvo, takó nekako, kakor sta se Schmerling in Auersperg ustopila pred kranjsko nemškutarstvo, da je iz ničle postala desetica, iz dveh ali treh renegatov — političen narod!

I, seveda, gospod Dragotin Dežman, ki se noč in dan trudi za svoj narod renegatov, moral je tudi pomoliti prste iz svoje polže kože, „Wochenblatt“ imenovane, da je preudaril vreme, v katerem se ima prikazati novi deželni glavav. Ni zanj, to vreme! Tudi on čuti, da mora pri tem imenovanju v prvi vrsti priti v poštev narodna deželnozborska večina. Ali mož v majhni hišici ima svoje trezne pomišljaje in velike skrbi pri tej stvari! Bode-li našel se mej slovenskimi poslanci mož s primerno sposobnostjo in dostojno politično preteklostjo? To vprašanje mu zapira sapo. Nam ne! Če vidimo v kakšnih ponižnih in tesnih mejah se pretaka duševna moč kranjskih Nemcev, če posebe premerimo kočo, v katero se je na stare svoje dni stisniti moral kolovodja

LISTEK.

Iz vojaške torbe.

Spisal Fridolin K—č.

V.

Slovenka v tirolskih gorah.

Kdor ni nosil suknje vojaške, puške na rami, telečak nanj; kdor ni vežbal se po torišči uprav podobnem takozvanemu „mrtvem morju“, — golumu krasu o poletnem času pri 33 stopinjah R. — ta ne ve, kaj je vojak peščak!

Bilo je 2. dan julija meseca 1881 leta, ko smo po skalnatih tirolskih gorah podili sovražnika, kateri je v znak sovraga imel vojaške čepice ovite z belim trakom.

Solnce je pripekalo, mučno vroče nam je bilo, in žeja nas je nadlegovala tako silno, da se je prilepjal jezik. Oj kako smo si želeli bistrega studenca, da bi si ogasili nestrpno žejo, ter se okrepčali vsaj nekoliko, s trobačem prišla sva k čednej bajti, hotela sva prositi pred tiho stoječo zagorelo bujno ženo požirka vode.

„La prego di d'armi! un pichiere di agua!“ rečem

ženi. Ona pa mi pokaže vrsto belih zob ter mi prijazno smijoč se odgovori v gladkej slovenščini:

„Dragi rojak, poslužiti Vas hočem s kislim mlekom!“

Toliko da mi ni padla puška, na kojoj sem se bil naslonil, iz rok, tako sem ostrmel. Ni mi moč opisati čutev mojega srca, tako sem presenečen bil ko mi je prvokrat udaril na uho mili materinski glas iz nežnih ženskih ust v dalnej tujini!

Služba in čas nesta dopuščala, da bi se spuščal z ženo v daljši pogovor, a toliko sem zvedel, da jej je zibelj tekla v siromašni bajti na obalih Savinje, da se je v Celji seznanila z laškim zidarjem, omožila se, ostavila slovensko zemljo, ter preselila se v skalnate Tirole. —

Vežbali smo še dalje a misli moje neso bile več pri vaji.

To je zapazil takoj i moj stotnik, kajti bil se je na me zadril.

Misli moje bile so ondaj le pri tebi domovina jedina, krasna!

VI.

Slovenski jezik.

Praznovali smo rojstveni dan presvetlega cesarja v utrdbi „Buco di vella“. Saj veste da je

to za nas vojake „sveti dan“. Orožje počiva, vse je opravljeno praznično, topovi se blišče, ter so okinčani z zelenim bršljanom.

Vse je veselo, vse se raduje! V kuhinji pa nad ognjiščem obrača na dolgem ražnji pečenko izvanredno čedno opravljen kuhar z belo čepico na glavi, kakeršne nosijo francoski kuharji. A čepica mu je zlepljena le iz starega papirja, starih regimentskih ukazov.

Jedva pokuka solnce izza gorà, potegnejo vojaci veliko cesarsko zastavo na visoki drog, — topovi zagrmje proti Italiji, da i tam vedo, da danes praznuje avstrijsko vojaštvo rojstni dan najvišjega poveljnika armadi. Tam izven utrdbe puši v senci tropa vojakov, ter se pomenkuje; drugi zopet pripravljajo in čiste čutare, kajti danes bodedo ga pili i mi. A tudi za torila (Menageschalle) je danes prazničen dan; pobira jih „inspekcija“ s polic, s katerih molé svoja prazna, požrešna žrela proti stropu, ter jih postavlja zaporedoma po vojaškem dostojanstvu lastnikovem na belo desko, tako da je vodnikova prva, korporalova druga i. t. d. — on že že ve zakaj.

Vesel sem bil tisti dan tudi jaz in popoldne mahnila sva jo iz Tridenta s tovarišem, ki me je

gospod Dežman, — potem nam res ne preostaja drugega, kakor pač zateči se le v slovenske kroge, kateri imajo prave duševne palače v primeri s proizvodi Dežmanove družbe. Ne bode nam treba tedaj rešitelja, katerega predlaga gospod Dragotin z ostankom nekdanje svoje slovenske dobrohotnosti. Tudi dobrohotni vladi morala se bode narodna stranka upreti, ako bi se jej hotelo postreči za deželnega glavarja prej ali slej z možem, ki n' trdnega slovenskega prepričanja in mož, ki ga narod že dolgo za svojega ne pozna! —

Družbe sv. Cirila in Metoda redna III. ve- lika skupščina v Ptuj

dne 29. julija 1888.

(Dalje.)

3. Glavni društveni blagajnik dr. Josip Vošnjak poroča o denarnem stanju blizo tako:

Račun o dohodkih in troških družbe sv. Cirila in Metoda kaže za leto 1887 dohoda goldinarjev 8638·34 in prištevisi blagajnični zastanek koncem 1886. l., ki je znašal 5620 gld. 70 kr., skupaj gld. 14.257·04. Troškov je bilo goldinarjev 6983·25, torej koncem 1887. leta ostanek v blagajnici gld. 7273·79 in dolžno pismo šolske občine v znesku 700 gld. Podružnice so nabrale in poslale glavni družbi gld. 7224·06. Nad goldinarjev 100— so nabrale: Prva Ljubljanska gld. 299·21, Šentjakobsko-Trnovska v Ljubljani gld. 235·48, Šentpeterska v Ljubljani gld. 267·81, Celjska gld. 251·72, Celovška gld. 100·40, Novo-meška gld. 110·65, Braslovška gld. 100—, Gorenjegradska gld. 120—, Tržaška gld. 300—, Žavska gld. 124—, Vrhnjska gld. 291—, Postojnska gld. 104·89, Slovenjegraška gld. 104·05, Idrijska gld. 104·80, Trnovo-Bistriška gld. 109·40, Begunjska pri Cerknici gld. 125·25, na Zidanem mostu gld. 140—, ženska v Trstu gld. 440·02, Smledniška gld. 131·90, Ormoška gld. 300—, ostale podružnice manj ko goldinarjev 100—, ker so ustanovnine večinoma bile uplačane v letu ustanovitvenja. Zahvaliti se nam je onim podružnicam, ki so skušale redne doneske zvišati po napravi veselice družbi v korist. Šentpeterska v Ljubljani je izročila gld. 167·81 kot dohodek veselice, Ribniška gld. 24—, Šentjakobsko-Trnovska gld. 16·35, Idrijska gld. 16·62, Premska gld. 6·10. V svojih oporokah so se spominjali naše družbe sledeči dobrotniki: č. g. Pr. Šabec, duhoven v Utovljah pri Sežani, g. Jos. Rozman v Ljubljani in Magd. Golob v Radovljici po 100 gld. Mej daritlji mi je omeniti pevskega društva „Slavec“ v Ljubljani 50 gld., posojilnice Mariborske 100 gld., banke „Slavije“ v Pragi 200 gld., Čehov 155 gld.

Troški so znašali gld. 6983·25, torej so dohodki presegali troške za gld. 1655·09. Za otroške vrtce ali zabavišča je družba potrosila goldinarjev 2380·92, ker je bilo treba skrbeti za pripravo potrebnih sob, za notranjo upravo itd. Redni troški so manjši, ker zadevajo le plače za vrtnarice in stanovanje. Drugi znatni trošek so bile podpore občinam za zgradbo novih ljudskih

bil posetil, v bližnji trg L. V krčmi naročila sva bokal Tridentinca, napijala cesarju, državi, domovini in prijatelj P. nevajen močne kapljice, se je nalezal nekoliko.

Gostilna bila je napolnjena z L. skimi odličnjaki trdimi Lah in Lahoni, a prijatelj P. prične navzočne obirati, seveda le v slovenskem jeziku.

Pozno v noč odšla sva veselo popevajoč. Zelo sem se začudil prihodnji dan, ko me pozove stotnik na raport, ter mi prečita pritožbo okrajnega sodnika, v kateri so bile do malega navedene vse psovke, s katerimi je moj sodrug Italijane počastil prejšnji večer . . .

Ostro me je pokaral, ker mu nesem prepovedal obirati Lahov, o to je bilo tudi vse, pritožbo je pa vrgel nekamo, da Vam kraja niti navesti ne morem, niti ne smem.

Premišljeval sem ves dan, kdo za Boga v tem laškem zapuščenem gnezdu vender le ume slovenski?

Na večer mi je povedala natakara v onej krčmi, nemška Tirolka, nam vjakom jedino prijazna duša v vsem trgu, da je bil oni osodopolni večer v gostilni prisoten pisar okrajne sodnije rododalmatinski Hrvat, zagrižen rudeč Italijan, ki je bil ovadil prijatelja mi in mene.

šol. Dovolila so se občinam na slovensko-nemški meji na dolžna pisma, v katerih so se obvezali krajni šolski sveti, da vrnejo družbi posojilo, ko bi se na šolah ne poučevalo v slovenskem jeziku. Jedni občini pa se je dalo posojilo 700 gld. pod to, da jih vrne tekom leta, kar je krajni šolski svet obečal.

Družba je izdala svoje knjižice v 6000 iztisih, kar je stalo nad 400 gld. Mnoge podružnice, zlasti na Koroškem, so prosile, da bi jim družba poslala različnih knjig, posebno za mladino. Družba je tem prošnjam ustrezala in za 468 gld. 50 kr. molitvenih, poučnih in zabavnih knjig razposlala. Tudi za študentske kuhinje je odbor dovolil nekaj podpor, slovenski dekliški šoli v Celji pa je podaril znesek 300 gld.

Koncem 1887. leta je bilo v blagajnici goldinarjev 7273·79, ki so bili večinoma uloženi pri raznih slovenskih posojilnicah, ostanek pa v poštni hranilnici.

Naj še dodam, da je v tekočem letu do konca julija bilo dohodkov gld. 4407·77, kar kaže, da se slovenski narod zanima za družbo, katere blagi namen je, podpirati slovensko šolstvo na katoliški podlagi ob slovenskih mejah. Ker so troški znašali le gld. 804—, razpolaga družba z zneskom gld. 10·877·56. Od svojega pričetka do zdaj je nabrala družba gld. 19.557·72, izdala pa gld. 9680·16.

Sklepno dá blagajnik še nekatera pojasnila, priporočujoč častitim podružničnim blagajnikom isto požrtvovalnost, s katero so se odlikovali v pretekli dobi.

4. Po vspredu pride nadzorništveno poročilo. Iz tiskanega računa, kateri je bil razdeljen mej č. skupščinarje, se razvidi, da sta dva gospoda nadzornika pregledala društvene knjige blagajnične ter našla vse v redu.

Račun o dohodkih in troških družbe sv. Cirila in Metoda za čas od 1. januarja do 31. decembra 1887. Dohodki: V blagajnici 1. januarja 1887 gld. 5620·70; doneski podružnic goldinarjev 7224·06; doneski pokrovitelj gld. 416—; volila gld. 258·50; darila gld. 640·07; obresti gld. 97·71; skupaj gld. 14.257·04; po odbitih troških v znesku gld. 6983·25 ostane v blagajnici gld. 7273·79 (naloženo pri raznih posojilnicah slovenskih) in dolžno pismo šolske občine v znesku gld. 700—. Torej vkup gld. 7973·79. — Troški: Tiskovine, natis knjižic: „Družba sv. Cirila in Metoda“ in „Vestnik“ v 6000 iztisih goldinarjev 300·61; broširanje knjižic, razpošiljatev, spisovanje, koleki, pristojbine gld. 158·88; otroška zabavišča gld. 2380·92; dekliški šoli gld. 300—; podpore občinam za zgradbo ljudskih šol goldinarjev 2400—; posojilo za zgradbo ljudske šole gld. 700—; razne poučne, zabavne in molitvene knjige, podarjene podružnicam gld. 468·50; podpore podružnicam gld. 60·80; študentske kuhinje gld. 137·10; poštnine gld. 76·44; skupaj gld. 6983·25.

S prvomestnikovimi pojasnili se skupščina zadovolji ter soglasno vzame na znanje to poročilo.

(Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 7. avgusta.

Drugi mesec snidejo se **deželni zbori** razen dalmatinskega, ki je že zboroval, in štajerskega, ki je sklican na 27. d.n avgusta. Češki deželni zbor začne zborovati dne 10. septembra in bode zboroval do dne 10. oktobra. Državni zbor se po tem takem ne bode mogel sniti pred sredo oktobra in bode težko rešil pred Božičem budget, ker budgetni odsek ne more kar nakrat končati svojega dela in tudi debata v zbornici precej časa traja. Treba bode zopet provizorija, če tudi sta delegaciji zborovali pomladi.

Govorica, da odstopi **naučni minister Gauč**, neče utihniti. Poljski listi zatrjujejo, da bode njegov naslednik kaka oseba brez odločne politične barve. To je nekoliko verjetno, ker Taaffe rad išče takih ministrov, kateri se poprej neso dosti bavili s politikom.

Vnanje države.

Znano je, da se **srbski** kralj jako boji, da bi kraljica ne prišla v Beligrad. Sedaj pa vse kaže, da se njen prihod ne bode mogel zabraniti. Duhovski konsistorij jo je povabil, da naj naznani kacega zastopnika, ki jo bode zastopal v zadevi ločitve zakona. Kraljica je pa odgovorila, da naj jej naznanijo dan obravnave, da pride sama pred duhovsko

sodišče. Ker jej tega lahko zabraniti ne morejo, bomo morda v kratkem slišali, da je na potu v Beligrad.

Več avstrijskih Slovanov je bilo šlo k devetstoletnici pokristijanjenja **Rusije**. Nemški listi bi jih sedaj zaradi tega radi očrnil kot veleizdajice. Pri-povedujejo, da je general Ignatjev pri banketu govoril, da bode Rusi navzlic vsem zaprekam prodrli proti zapadu, ne ozirajoč se na Avstrijo, ki je ničla v evropski jednačbi, in da so zlasti mu navzočni Čehi pritrjevali. Ker ruski listi nič ne vedo o tem govoru, je jasno, da so vse to izmislili Dunajski židovski časnikarji.

Strajk delavcev v Parizu še ni končan. Nekateri **francoski** listi zatrjujejo, da Nemci šuntajo in podpirajo delavce, da morejo strajkati. Bismarck hoče s tem oslabiti Francijo. Republikanci pa dolže generala Boulangerja, da je shujskal delavce, ker bi rad napravil kak nered in se potem poslužil ugodnega trenutja, da bi se proglasil za cesarja. Zmerni republikanski listi pa krivdo podtikajo vladi, zlasti po Pariškemu mestnemu zastopu.

Italijanski ministerski predsednik Crispi letos ne pojde v Karlove Vare. S tem pa še ni rečeno, da bi se Crispi letos kje ne sešel s Kalnokym. Če bode baje Bismarck zdrav in bode mogel priti v Avstrijo, sešli se bodo morda v kakem kraju Bismarck, Kalnoky in Crispi, da tako pokažejo, da se tripelaljanca še ni razrušila. Nemški cesar pa pojde letošnjo jesen še v Rim. Nemci so sprva želeli, da bi se cesar Viljem II. in kralj Umberto sešla kje drugej, a italijanski državniki so pa izrekli željo, da pride cesar v Rim in tako prizna večno mesto za stolico zedinjene Italije. Papežu to ni prav po volji, a Viljem II. je protestant in se mu torej ne treba v vsem ozirati na papeževe želje.

Dopisi.

Iz Celovca 6. avg. [Izv. dop.] Došlo nam je iz Podjunske doline naslednje pismo: „Srenjam po slovenskem Koroškem pošiljajo se tiskane pole od znanega zagriženega nasprotnika, privandranega Tirolca dr. Lugina, ki je samo treba podpisati, da protestujejo občine zoper upeljavo domačega slovenskega jezika in zoper slovenske poslance, ki so se v zadnjem zasedanji državnega zbora tako možko za naš domač jezik potegovali. Temu lisjaku so se tudi Velikovski gospodje na limanice usedli, ki vsi živé od slovenskega kmeta. Mi kmetje pa si dovoljemo protestovati zoper tako delovanje ter samo ponižno vprašamo, kakor smo že navajeni, kdó kalí pri nas mir?“

Tako delajo naši nasprotniki in na tak način pekó se one „Zustimmungs-Kundgebunge“, katerih smo zadnji čas nekaj brali tudi že v uradni „Klagenfurter Zeitug“, in sicer vedno na prvem mestu. — Da je vse to le naročeno bilo, o tem preverjeni bili smo sami. — Mi se teh sleparij nesmo nikakor prestrašili, ker nam je naša nemško-liberalna gospoda le predobro znana. — Rojake naše pa prosimo, da nam taka naznanila tudi od drugih krajev pošiljajo, ako bi jih nadlegovali s takimi polami, da bodedo potem vedeli dostojno ožigosati in obelodaniti tako nesramno delovanje, ki se že samo po sebi obsoja, in da se bode svet prepričal, kakšne so bile one „ausserordentliche Sitzungen“, v katerih so se sklepale pritožbe zoper upeljavo slovenskega jezika v ljudske šole na slovenskem Koroškem in zoper možato postopanje slovenskih državnih poslancev.

Naši nemškutarji navadno vedno pravijo, da na Koroškem ni več Slovencev in da kar jih še je, da so popolnem naudušeni za nemštvo in nemški jezik ter se za slovensčino niti ne brigajo. Vender, kedar ti poštenjaki Slovence potrebujejo, da jih zlorabijo v svoje namene, tedaj jih kaj radi poiščejo in potem pa venderle pišejo in pravijo: Slovenci so prosili za nemške šole in Slovenci protestujejo zoper upeljavo slovenskega jezika v ljudske šole, ne povedó pa nikdar, s kakimi aparati delajo, da si pridobijo take izjave. Zaradi tega bodo tudi prihodnje občinske volitve za našo stvar velike važnosti, kajti odstraniti bode treba vse sedanje marionete in nadomestiti jih z značajnimi možaki. Potem ne bode šlo našim nasprotnikom več delo tako lahko izpod rok, kakor sedaj, ko imajo tudi po slovenskih krajih še mnogo občinskih zastopov v svoji oblasti. — Torej, dragi Slovenci! proč z omahljivci; postavite tudi občinam značajne možake na čelo, in uverjeni smete biti, da se Vam bode v vseh zadevah boljše godilo. Ne pustite gospodariti drugim v Vašo škodo in sramoto.

Z Dunaja 3. avgusta. (Učiteljski tečaj na prvi Dunajski šolski delavnici), to je že peti učiteljski tečaj, obiskuje sedaj 32 učiteljev iz raznih kronovin: iz Niževavstrijske 10, s Češkega 10; iz Galicije 4 (3 Poljaki in 1 Rusinec) itd. s

Kranjskega dva (A. Žumer iz Ljubljane in J. Bezljaz s Krškega). Poučuje se pet tednov praktično v štirih oddelkih in sicer obdelovanje lesa (mizarstvo in rezbarstvo), modelovanje in kartonaža po 7 ur na dan, dve uri na teden sta odločeni teoretičnemu pouku. Vsak učitelj izbere si dva predmeta. Ves pouk je strogo metodičen in se izdelujejo zgolj predmeti, ki se morejo v ljudski in meščanski šoli izdelovati s to namero, da učenci pridobe za življenje potrebne ročnosti. Glavni namen te šole in tega pouka je, da se dečki na enak način pouče v raznih ročnostih, kakor se dekleta poučujejo v ženskih ročnih delih. Kakor se pri ženskih ročnih delih poučuje le to, kar je dekletom po razmerah za življenje potrebno, tako se ima pri tem pouku pri dečkih le doseči za življenje potrebna ročna spretnost, ne da bi se dečki izučevali kot mizarji, podobarji, lončarji itd. Na Francozskem je ta pouk obligaten. Na Švedskem, ki se ponaša z najbolj urejenim ljudskim šolstvom, ima skoro vsaka šola ta pouk v učnem redu. V novejšem času se je tudi v Avstriji s tem poukom pričelo. Na Dunaji se je osnovalo posebno društvo za vzdrževanje brezplačnih šolskih delavnic in zavod, kjer je sedanjí učiteljski tečaj, je prvi tak zavod tega društva. Društveniki se duševno in gmotno žrtvujejo za to stvar iz samega človekoljubja, zaradi tega se tudi zelo zanimajo za učiteljski tečaj in ga pogostoma obiskujejo (Riss, Blažinčič, Lustig), in to Dunajsko društvo ima v prvi vrsti zaslug, da se uzdržuje tudi učiteljski tečaj za učitelje iz cele Avstrije. Ta zasluga pa se more še le prav oceniti, če se pomisli, kolikega pomena je pouk v ročnih delih osobito po mestih. Ljudska šola ima vzrejati mladino za življenje. Statistično je dognano, da 85% ljudi živi od dela svojih rok, torej je popolnem opravičena zahteva, da se dečki v šoli tudi telesno za življenje izobražijo. Pri tem pouku se dečki tudi po večurnem duševnem delu odpočijejo in telesno okrepcajo. Zdravniške korifeje zagovarjajo ta pouk, ker se pri njem ne krepe in vadijo samo roke, ampak več ali manj vsi udje telesa. Kakšen je pa še le moralničen pomen tega pouka. Koliko dečkov se vidi po mestih, ki se klatijo po ulicah in uganjajo poulične burke in se privadijo vsakovrstnim neuravnanim navadam. Ročni pouk, pod pravim vodstvom, pa jim vzbudi zanimanje in veselje do dela tako, da tudi izven šole na delo mislijo. V tem obziru ima ročni pouk posebno po mestih velik uspeh. Na tej šoli (v VII. okraji) poučuje se v ročnih delih 4 leta in vodstvo in društvo se je prepričalo o vzgojnih in moralnih uspehih tega pouka. Ker si ti dečki v šoli pridobé kolikor toliko ročnosti, jemlje si rokodelci, ki potrebujejo učencev, najraje take dečke v pouk, ker pri rokodelstvu najbolje napredujejo. Očividno je, da je ta pouk za povzdigo obrtnega stanu, ki je posebno po mestih v večini zastopan, velikega pomena. Treba je pa za to tudi sposobnih učiteljev in take izobraziti je naloga tega kurza. Torej želimo, da bi prihodnje leto več naših domačih učiteljev obiskovalo tak kurz posebno iz obrtnih krajev n. pr. iz Ribniške doline, kjer se izdeluje suha roba, iz Komenske okolice, kjer ljudstvo po večini živi ob lončarstvu. Suha roba je sicer na dobrem glasu, vendar se mora tudi ta obrt povzdigniti na višjo stopinjo. Lončarija je pa pri nas posebno primitivna, ker manjka podlaga umetnemu lončarstvu, to je modelovanja.

Akoravno vsakemu učitelju ne bode mogoče v svojim kraji napraviti jednake delavnice, vendar ga bode krajni šolski svet gotovo toliko podpiral, da mu preskrbi najpotrebnejše orodje, s katerim bode lahko sam izdeloval večino učil, s tem pa bode prihranil občini mnogo denarjev, ter tudi posredno uplival na učence, da jih bode delo veselilo.

Te vrstice naj opozorijo merodajne kroge na to važno napravo in ti naj učitelje podpirajo ter jim omogočijo s podporami obiskavati ta tečaj. Učitelji sami pa naj tudi ne drže križem rok, vsaj je naše občinstvo uneto za napredek, ako ga prepričamo o dobrem uspehu kake nove naprave. Dokazov imamo dovolj, n. pr. pri inpravi šolskih vrtov so s trudom in naporom učitelji že mnogo dosegli. Šolske delavnice imajo pa za nekatere kraje še večjo veljavo kakor šolski vrt, vsled tega tudi prihodnjost. Za ta tečaj se je letos zglasilo 100 učiteljev. Rojaki, pozor! da zopet Slovenci ne bodemo najzadnji. Več o tem predmetu prihodnjič. B. & Z.

Iz Kamnika 3. avgusta. [Izv. dop.] Nikakor bi ne bilo umestno, ako bi se ne omenila tukajšnja slavnost koncem šolskega leta, razstava ženskih ročnih del, sklep šolskega leta v otroškem

vrtu in razstava tukajšnje obrtne nadaljevalnice. Sv. Jakoba dan imela je tukajšnja ljudska šola sklep šolskega leta, ob enem pa tudi praznovala štiridesetletnico vladanja našega presvetlega cesarja. Za vršitev te slavnosti zbralo si je učiteljstvo v sporazumljeni krajnega šolskega sveta jako lep, senčnat travnik. Tu se je postavil mali, z zelenjem obit šotor, obdan z okrašenimi mlaji, na katerih so narodne in cesarske zastave vabile k patrijotičnemu prazniku. Pred cesarjevo podobo, okrašeno z zelenjem in cveticami, v šotoru postavil se je mal ođer za slavnostnega govornika, deklamovalce učencev in učenk. Čitalnica posodila je radovoljno toliko stolov in miz, da je bilo tudi za sedeže občinstvu oskrbljeno. Ob treh popoldne prišla je šolska mladina z zastavami na slavnostni prostor, ž njo pa pa tudi prav veliko občinstva Kamniškega, vodja okrajnega glavarstva, g. Friedrich, g. dekan, predsednik in podpredsednik krajnega šolskega sveta.

Nadučitelj g. Burnik je v lepem govoru navedel najvažnejše dogodke iz življenja cesarjevega in njegove rodbine. Na njegov priziv koncem govora nadržavljali so otroci in občinstvo z naudušenostjo presvetlemu vladarju. Jako ubrano petje učencev in učenk vodil je spretno g. učitelj Stefančič. Mej posamenimi pevskimi točkami deklamovali so učenci in učenke tej slavnosti primerne pesni jako izborno. Na to je sledila razdelitev daril. Delil je gospod vodja okr. glavarstva prav lepe knjižice. V spomin te slavnosti dobil je tudi vsak učenec in učenka knjižico: „Naš cesar 1848 do 1888“. — Potem so se otroci še pogostili s kruhom, sirom in pivom, v kar je pripomoglo mnogo blagih šolskih prijateljev. Učenec IV. razreda zahvalil se je srčnimi besedami vsem dobrotnikom šole, vsem pri tej slavnosti navzočnim, krajnemu šolskemu svetu in učiteljstvu. Dovolila se je potem otrokom prosta zabava, katero je g. učitelj Stiasny prav mikavno priredil.

Drugi dan imeli smo priliko ogledati si razstavo ženskih ročnih del učenk tukajšnje dekliške šole in prav hvaležni smo šolskemu vodstvu, da nam je letos pokazalo, koliko se je tudi v tej stroki napredovalo. Večina izdelkov odlikovala se je z vestno natančnostjo in dobrim okusom. Tudi sklep šolskega leta v „mali šoli“ 28. julija privabil je mnogo razumnštva v čitalnično dvorano. Lepo, do srca segajoče petje, mične deklamacije, vesele igre izvabile so marsikomu v spomin krasna, blažena otroška leta.

Razstavljeni izdelki teh „malih šolarjev“ osvedočili so lahko vsacega, koliko se v tej šoli gleda že v zgodnji mladosti na razvoj duha in vzbujajo ukusa. Da bi se tudi ti mali šolarčki spominjali cesarjeve štiridesetletnice, povabilo se jih je k mizi, bogato obloženi z rečmi, katere posebno ugajajo otroškim usticam. Obžalovati pač moramo, da se toli nadarjena in sposobna učiteljica tega zavoda mora zadovoljiti za svoj obili trud s tako malo nagrado.

V nedeljo 29. julija razstavila je tudi tukajšnja obrtna nadaljevalnica izdelke obrtniškijh učencev. Izmej risarij, kojih je bilo razstavljenih nad 200, ki so značile učno pot od navadnih črt do strokovnega risanja za razne obrte, osvedočila je velika večina prav obilo marljivosti in natančnosti v izdelovanju. Tudi risanje po modelih se je kaj marljivo gojilo. Modeli, pridjani dotičnim risarijam pričali so zvedencu, da se je risalo popolnoma po tebničnih pravilih. Iz pismenih nalog bilo je razvidno, da so se učenci učili tudi raznih obrtniškijh spisov, računov in prostega knjigovodstva. Veselilo nas je posebno tudi to, da sta učitelja risanja gg. Burnik in Stefančič za razne dela obrtniškijh predmetov pridjala pri popisu risarij poleg nemške tudi slovensko terminologijo. Ako se pomisli, da večina obrtniškijh učencev prinese pri ustupu v to šolo seboj prav malo vednostij in malo ali prav nič podlage za risanje, pripisovati je te lepe uspehe v občem pouku pač le dobremu šolskemu vodstvu in posebnej marljivosti učiteljev. Priporočena bodi ta hvalevredna šola tudi še v prihodnje onim, koji so jo do sedaj podpirali. Ker smo se pri tej priliki prepričali o veliki nadarjenosti nekaterih učencev, nadejamo se, da bodo obrtne nadaljevalnice mogle tudi mnogo učencev oddati prihodnji državni obrtni šoli v naši stolnici.

Domače stvari.

— (Deželnozborska volitev za Velikovski okraj), kakor se kaže, bode za slovensko

stranko dobro izpadla. Narodna stranka zmagala je s svojimi volilnimi možmi skoro po vseh krajih, kakor pri zadnji volitvi, ter v Libeličah, Guštanji, Doberli vesi, (kjer so bili do sedaj voljeni vedno nasprotniki, voljeni so letos sami Slovenci), Škocijanu in Mižici pridobila si je več glasov. — Vsled tega v nemškem taboru grozna jeza in poparjenost. — Bog daj srečo dne 14. t. m. pri glavni volitvi v Velikovci!

— (Prevaljah) zmagala je narodna stranka z vsemi (13) volilnimi možmi.

— (Polemika.) Neuspehi, oziroma popolna blamaža, ki si jo je stekel g. kanonik in državni poslanec Klun v kontroverzi s Kranjske gimnazije ravnateljem g. Wiesthalerjem, šla mu je za nohte in poskusil je v včerajšnjem „Slovenci“ stratično diverzijo katera se mu je pa, dasi jo je koval nekoliko dnij, temeljito ponesrečila. Grenko je zares, ako se danes trdi „da v svojem govoru dne 8. maja t. l. niti z besedico nesem omenjal gimnazijskega ravnateljstva v Kranji“, a se mora par dnij pozneje na podlagi stenografskega zapisnika priznavati, da so se res izustile besede: „Möglich, dass vielleicht ein Gutachten der Gymnasialdirection von Krainburg vorlag“; britko je ako služabnik božji, kakeršen je izvestno gospod Klun, danes svečano kriči: „Jaz sem nedolžen“, kmalu potem pa na prsi trka rekoč: „Grešil sem res, toda bilo je to teden poprej!“, — naravnost smešno pa je, ako se dotičnik, ogibajoč se stvarnemu popravku, opusti predmet, pri katerem si je prste opeknel ter skuša jezo svojo ohladiti na drugej strani, kakor je včeraj v „Slovenci“ storil gosp. kanonik Klun. Res je, da smo „poslano“ Klunovo odklonili, a zaradi tega še ni bilo treba, da je piskrček tako silno prekipel. Drugo „poslano“ Wiesthalerjevo obsegalo je 12 vrst, odgovor Klunov pa šestkrat toliko. Ne glede na to, da za tako „poslano“ ne zadostuje več „prostorček“, kakor je želel g. Klun, mislili smo si, da baš naš list ni poklican, odpirati brezplačno svoje predale g. Klunu, katerega zasluge za glasilo naše so doslej le negativne. Naša zahteva, da se plača inseratska pristojbina, bila je popolnoma opravičena, kajti g. Klun sam vé, da se „poslana“ le v redkih slučajih in ako neso predolga, vsprejemajo brezplačno. — Gosp. Klun kliče nam v spomin, da smo o novem letu poudarjali, da bomo podpirali prizadevanje naših deželnih in državnih poslancev. To smo tudi vestno storili. Poročali smo o državnozbornem delovanju in priobčevali vse govore naših poslancev. Izpolnili smo torej obljubo svojo. Ali je pa g. Klun bil tudi tako vesten, ali je zlasti glede Kranjske gimnazije storil dolžnost svojo? Na to vprašanje odgovarjamo z odločnim: Ne! Govoril je sicer o rečni gimnaziji misleč: „Dixi et salvavi animam meam!“ a v odločilnem trenutku za kulisami jo je zatajil. In vendar je slovenskih in državnih in deželnih poslancev klub soglasno bil sklenil, da ima baš g. Klun predlagati, da se v državni proračun stavi za Kranjsko gimnazijo potrebna vsota. S tem predlogom bila bi gimnazija v Kranji obranjena! Gospod Klun pa tega navzlic točnemu naročilu ni predlagal. Ne pomaga mu torej, da se zdaj lepega dela, kajti razboriti meščani Kranjski so že davno pogodili, da jim z lepimi besedami ni pomagano, da bi jim bil gosp. Klun več koristil, ko bi bil staval napominani predlog, nego z dolgim svojim govorom. Klunovo očitiranje, da se nesmo držali programa svojega, je pač zelo jalovo, saj bode g. Klun menda sam blagovoljno priznaval, da polemika njegova še ne spada mej točke narodnega programa. Tudi „možato zastavljeno besedo“ smo mi vestno držali in z zadoščenjem konstatujemo, da se v tem bistveno razlikujemo od g. Kluna, ki slovenskih poslancev soglasnega mandata ni izpolnil. Po tem pojasnilu bode občinstvo slovensko lahko sodilo in mi smo trdno preverjeni, da sodba za nas ne bode neugodna.

— (Umrli) je 1. dne t. m. v Novem mestu gosp. Janez Jelenec, bivši prefekt v Dunajskem Terezijšči in članom slovenske kolonije Dunajske jako dobro znana osoba. Porojen je bil 1830. l. v Bršljinu pri Novem mestu, v mašnika posvečen 1854. l. Pokojnik bil je izredno nadarjen mož, ki se je živo zanimal za naše slovenske stvari. Lahka mu zemljica!

— (Petdesetletnico) svojega mašništva praznoval bode jeseni g. Josip Jeran, dekan v Cirknem.

— (Na akademiji Dunajski) bil je za najboljšo risarijo odlikovan Hrvat Vojteh Csikos iz Oseka. Dobil je takozvani „Dessauer-Preis“. Csikos je isti umetnik, ki je lani v prodajalnici Giontinijevi razstavil bil sliko Trubarjevo.

— (Vabilo k IV. velikemu in pevskemu zboru „Slovenskega pevskega društva“) s praznovanjem 40letnice vladanja Njih Veličanstva Našega presvetlega cesarja Frana Josipa I. dne 2. septembra 1888. v Krškem. Slavna slovenska pevska društva, pevski zbori, razna slovenska društva in druge korporacije se najljubše vabijo k udeležitvi zgoraj omenjenega zbora in te posebne slavnosti, ter se prosijo poročila, ako in v kolikem številu se hočejo udeležiti.

— (Odbor „Slovenskega pevskega društva“) prosi nujno vse častite gg. poverjenike in posamične ude naj do 20. avgusta t. l. gotovo pošljejo letne doneske, da se zamorejo skleniti računi in prihranijo opominjanja. Mogoče, da se že letos izda tiskano „Društveno poročilo in imenik udov.“

— (Nove maše.) Dne 2. avgusta t. l. daroval je v Ptuj v cerkvi Sv. Petra in Pavla č. g. minirir o. Alfonz Svet, rojen blizu Žavca prvo sv. mašo — dne 5. t. m. č. gosp. Štefan Sakelšek, bogoslovec Krške škofije. — pri sv. Trojici v Haložah. 19. t. m. bode pa daroval prvo sv. mašo v Št. Juriji na Ščavnici, č. g. Anton Bolkovič, novomašnik Graške škofije, ter pride potem za kaplana na Zeleni Travnik (Wies).

— (Civilni zakon.) Na vratih okrajnega glavarstva Ljubljanskega in županstva pri Devici Mariji v Polji nabit je v nemškem in slovenskem jeziku oklic zakona. Poročiti se želi pisarniški načelnik v Velčah, katolik Jurij Welkhammer iz Ponočiča, z Margareto Nebel v Draždanih. Kdor ve za kak zadržek, naj ga naznani. Welkhammer se pri župniku pri Devici Mariji v Polji ni hotel zavzeti, da bode krstil otroke svoje po katoliškem obredu. Radi tega ga g. župnik ni hotel cerkveno oklicati in Welkhammer sklenil je, poročiti se civilno. Na Kranjskem je to jako redek slučaj.

— (Veliki družbi ponarejevalcev srebernega denarja) prišli so žandarmi v okolici Ljubljanske na sled. V Podgorici prijeli so kočarja Zajca in več sodrugov, na Pšati pa kočarico Janežičevko, njenega moža in mnogo sokrivcev. V Janežičevi koči dobili so dve vrečici, v njih pa 150 slabo ponarejenih goldinarjev. Ponarejalska zveza sega od Iga do Kamnika. Mnogo sokrivcev žandarmi še zasledujejo.

— (Vreme) je stalno neugodno po vsej Evropi. Navzlic neprestanemu dežju pa smemo biti zadovoljni, ker smo razmerno malo prizadeti. Poročila o nevihtah na Češkem, Moravskem, Dolenje-Avstrijskem, v Galiciji so zares grozna in škoda, ki so jo prouzročili viharji, povodnji in toča, iznaša veliko milijonov. Vsled neizmerne padavine ohladil se je ves vzduh in včeraj in danes treba je bilo tople obleke. Na Kamniških planinah, ki se letos neso še iznebile zimskega snega, zapal je včeraj nov sneg in pobelil vrhunce precej daleč nizdolu. Hladno vreme ima raznih posledic, mej drugim upliva tudi na porabo piva. „Hlas Naroda“ piše da je letos vsled hladnega vremena in manjše porabe piva dohodek državnih blagajnic samo na Češkem za 750 000 gld. manjši, nego lani.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 6. avgusta. Zaradi vednega deževja v Nemčiji in na Francoskem so na današnji žitni borski cene burno poskočile. Jesenska pšenica po 8 gld. 12 kr., pomladanska po 8 gld. 52 kr. Iz Alzacije Švice in južne Nemčije mnogo kupcev prisotnih.

Beligrad 7. avgusta. Tukajšnji udeleženci slavnosti Kijevske so se vrnili. Akoravno je bilo že poprej skleneno, nobene demonstracije udeležiti se, se je od ruske strani vendar poskušalo, pripraviti navzočne Srbe in druge Slovence, da bi podpisali udanostno listino na carja. General Gruič in profesor Svetkovič nesta hotela podpisati.

Amiens 7. avgusta. Močne čete strajkujočih delavcev oropale in zažgale predilnico Cocquelovo, kamnjale žandarmerije, policijo in vojake, polomile svetilke na ulicah. Naposled so se ulice z orožjem izpraznile. Požar so pogasili.

Razne vesti.

* (Konec krvavi osvete.) Kakor javlja „Glas Črnogorca“ je krvava osveta mej Arbanasi in Črnogorci odpravljena. Na Ržaničkom mostu je dotična komisija predpreteklo proglašila „izmirenje“ in za simbolično znamenje vrgla kamen v vodo. Kdor bi odslej zakrivil krvavo osveto, bode obsojen kakor navaden zločinec. Arbanasi in Črnogorci, na obeh straneh reke stoječi, so to objavo vsprejeli z radostnimi klici: „Živio gospodar! Živio padišah!“

Za vnanjo porabo. Pri protinu in trganji, bolečinah po udih in vsakovrstnih unetjih pokazalo so je posebno uspešno Moll-ovo „Francosko žganje“. Steklenica stane 80 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštnem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 12 (13 10)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (331—180)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 4. avgusta.

Na Dunaji:	14,	82,	34,	71,	48.
V Gradci:	21,	69,	4,	67,	26.

Tujci:
6. avgusta.

Pri **Slonu:** Ogrinec iz Maribora. — Ulrich iz Gradca. — Fischer iz Velike Kaniže. — Rodler iz Lvova. — Kováčič iz Karlova.

Pri **Maliči:** Hohenwart z Dunaja. — Pfeifer iz Trsta. — Schink iz Zagorja. — Baumgartner iz Zagreba.

Pri **bavarskem dvoru:** Rant Gorenjevsi. — Kozma iz Šrajerskega. — Fatz z Dunaja. — Samide, Ganslmayer iz Kočevja.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
6. avg.	7. zjutraj	731.4 mm.	13.9° C	sl. szh.	dež.	14.0 mm.
	2. popol.	733.0 mm.	14.4° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	734.3 mm.	12.0° C	sl. jvz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 13.4°, za 6.4° pod normalom.

Dunajska borza
dné 7. avgusta t. l.
(Lzvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta gld.	81.85	81.55
Srebrna renta "	82.35	82.30
Zlata renta "	111.55	111.30
5% marena renta "	97.20	97. —
Akcije narodne banke "	8.65	8.69
Kreditne akcije "	314.10	312.60
London "	123.60	123.70
Srebro "	—	—
Napol "	9.77 ¹ / ₂	9.78 ¹ / ₂
C. kr. cekini "	5.82	5.82
Nemške marke "	60.37	60.40

1/2 državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	168	70
Ogerska zlata renta 4%	—	101	55
Ogerska papirna renta 5%	—	91	20
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	123	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	183	25
Rudolfove srečke	10	21	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	109	40
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	—	126	75

Pivo v steklenicah
(449—26) prodaja
BIERMAIER v Ljubljani.

Komi
z dobrimi spričevali, ki je spreten prodavalec **Speccerij** in **železnine** in zna slovensko in nemško, **vsprejme se.**
Kje, pove administracija „Slov. Naroda“. (528—2)

Poezije
SIMONA GREGORČIČA.
II. zvezek. — Založil Josip Gorup.
Dobivajo se samo pri meni. Broširane po 1 gld., s pošto 5 kr. več; elegantno vezane po 1 gld. 60 kr., s pošto 5 kr. več. (439—22)
Naročila se najlažje izvršujejo po poštinih nakaznicah.
FRAN DEZMAN,
knjigovez v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 6.

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro uplivačo sredstvo proti kurjim ocesom, žuljem, tako imenovani trdeji koži na podplatih in petah proti bradavicam in vsem drugim trdim izraskom kože. — Uspeh zajamčen. — Cena skatljici 60 kr. a. v.

Glavna razpošiljalnica:
L. Schwenk-ova lekarna
v Meidlingu pri Dunaju.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Svoboda, U. pl. Trnkoczy; v Rudolfovem D. Rizolli; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurnwald, P. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu na Koroškem C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Wolfsbergu A. Huth.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „L. Luserjev obliž (flašter) za turiste“. (429—5)

V „Národní Tiskarni“ v Ljubljani
so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče knjige:

Undina.
Spisal *André Theuriet*, poslovenil *Vinko*. — Ml. 8°, 143 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Vilénski brednik.
Spisal *Emile Souvestre*, prevel *Muhoder*. — Ml. 8°, 82 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Dnevnik.
Spisal *Ludovik Halévy*, poslovenil *Vinko*. — Ml. 8°, 95 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Za dragocenim koreninom.
Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal *A. J. Maksimov*. Poslovenil *J. P.* Ml. 8°, 141 strani. Stane 20 kr., po pošti 25 kr.

Pariz v Ameriki.
Roman. Francoski spisal *René Lefebvre*. Poslovenil * * * Stat *nominis umbra*. Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po pošti 55 kr.

Trije javni govori.
Tri dni v starem Rimu. Govoril prof. Fr. Wiesthaler. — **Ženstvo v slovenski národní pesni.** Govoril drd. Ivan Tavčar. — **Jeanne d' Arc, devica orleanska.** Govoril prof. Fr. Šuklje. Ml. 8°, 134 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Ivan Zbogar.
Zgodovinski roman. Spisal *Charles Nodier*, poslovenil *J. Kržišnik*. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Junak našega časa.
Roman. Spisal *M. Lermontov*, poslovenil *J. P.* — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Selski župnik.
Roman. Spisal *L. Halévy*, poslovenil *Vinko*. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.
Roman. Spisal grof *A. K. Tolstoj*, poslovenil *J. P.* — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Nov.
Roman. Spisal *Turgenjev*, poslovenil *M. Málroch*. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Dubrovski.
Povest. Spisal *A. S. Puškin*, poslovenil *J. P.* — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.
Spisal * * * Stat *nominis umbra*. Ml. 8°, 19 pól. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.